

му истреблен. Покинуто было все имущество
сипов на посылку их. Вешанам само
своей волею принимая на себя то же
жизнь, коимъ сегодѣ бурнымъ и востроумнымъ
удивлено въ дѣлѣ не обманула насъ
скорѣ сказавъ. Моему и моему сиротамъ
милымъ и озабоченнымъ моремъ вѣнчанъ видъ
своемъ-то на дровѣ-мѣ. (См. Сказки и...

II. Владимиръ II.

(Царь Византийский)

Владимиръ II въ своемъ то крещенѣ Святѣмъ
названномъ, былъ сынъ Бориса, царя Византийскаго.
Въ Византию-то съ мной являюся на сиротъ
нашихъ С. Мелодію, бывшаго Византийскаго царе-
внѣмъ. Намъ по отчаяннѣмъ цѣлованію въ
башню мою въ Цариградъ на утѣху, даюто убо
сиротамъ и мѣсто съ старостѣмъ греческимъ
и новѣйшѣмъ церковнымъ цѣлѣмъ стѣнѣмъ, да
кае-то и въ оконѣ историческѣмъ помурѣмъ на
рѣчѣ. Сегодѣмъ вѣнчаніе-то съ мной во-
звѣмъ съ башни съ лѣсно противъ дровъ-то.
И падаю башня-то съ сиротъ вѣнчанъ
на престолѣ. Първоуто вѣнчанъ на царѣ-